

Blandt Andet her i Landet brugte, og hvad man kunde beneevne Indsigelsessystemet, som skriver sig fra England. Det første System — hvorefter Enhver kan fordrø Patent meddelt blot ved at anmelde at have gjort en ny Opfindelse uden at hans Paastand underkastes nogen- somhelst Undersøgelse, — var fulgt i Lovforlaget, som det forelaa fra Regeringen; men vi tro, at det er rigtigt, at man har opgivet det, da det synes særdeles egnet til at aabne Veien for Chikaner og begunstige Reklamer, hvorsfor ogsaa overveiende Stemmer i den senere Tid have hævet sig derimod. Paa den anden Side erkjende vi, at det andet af de omtalte Systemer er meget usylbestgjørende, naar det opfattes saaledes, at den Forundersøgelse, der anstilles før Patentets Meddelelse, skulde være det eneste Middel til at forvise sig om Opfindelsens Nyhed og skulde afgive en Garanti for samme, og navnlig naar Undersøgelsen ogsaa skulde angaa Opfindelsens større eller mindre Betydning. Ganste anderledes stiller Sagen sig derimod, naar man forbinder dette System med det tredje, — saaledes, at man inden Patentets Meddelelse giver Publikum Leilighed til at fremsætte Indsigelser mod Opfindelsens Berettigelse til at blive patenteret — og derhos i Forundersøgelsen kun søger et Middel til at sikre sig imod, at der gives Patent til, hvad der vittelig ikke er nyt, og ikke en Garanti for, at det sikkert er nyt, saaledes at det bliver Enhver overladt efter Patentets Afserdigelse at angribe det ved Domstolene og faae det erklæret ugyldigt, naar det kan oplyses, at Opfindelsen ikke er ny, jfr. § 21 Nr. 4. Det er dette — blandede — System, som Forlaget i den nu foreliggende Skikkelse har antaget, og dette kunne vi i det Bæsentlige tiltræde.

Et Medlem (Christensen) har vel i de Bæsentligste sluttet sig til Flertallet, men adskiller sig dog deraf navnlig paa eet Punkt. Dette Medlem kan nemlig ikke finde det rigtigt eller formaalsmæssigt, at det skal ligge udelukkende i Ministerens Haand at vælge alle Medlemmerne til den paatænkte Kommission i § 9, hvorved der overdrages ham et Overt, som formentlig ligesaa lidt vil stemme med de fleste Indenrigsministres Ønsker, vi maatte faae, som det maa anses for at være til Sagens sande Fremme. Jeg foreslaar derfor at indskrænke Ministerens Indflydelse paa Kommissionens Valg til kun at angaa Formanden, hvorved er tænkt nærmest paa at give Kommissionen den fornødne juridiske Styrelse. At Valget af det andet Medlem overdrages den polytekniske Vereenstalt, er for at forskaffe den tilhørlige tekniske Ledelse. Og endelig ved det 3die Medlem, som vælges af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, er der tænkt paa nærmest at iagttage Patentsøgenes Lov.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer skal Flertallet kun gjøre følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Naar man har foreslaaet Udlændinges Udgang til at erholde Patent betinget af Gjenfaldighed, da vil dette vistnok findes ganske naturligt. Vel er der for Tiden kun faa Lande (Schweitz og Holland), der ikke give Patentbeskyttelse, men der kan ikke bortses fra Muligheden af, at noget af de Lande, med hvilke vi staa i nærmere Forbindelse, betraaede den samme Veie.

Til § 4.

I det Lovforlaget (§ 5) lader Patentets Virkning indtræde allerede fra Begjæringens Indgivelse — hvilken Bestemmelse ogsaa anbefaler sig af Hensyn til det Tilfælde, at flere paa een Gang søge Patent paa den samme Opfindelse — maa der sørges for, at dette ikke bliver til Forurettelse for den, der inden den i § 13 omtalte Offentliggjørelse allerede har iværksat den samme Opfindelse.

Til § 5.

Man har vel været i Tvivl, om ikke det Tidrum, for hvilket Patentet efter Forlaget skal gjælde, er for langt; man har dog troet at kunne indskrænke sig til at foreslaa Afgiften for de sidste Aaræfter noget forhøjet. Derimod har man ment at burde aabne Mulighed for, at Indenrigsministeriet i særegne Undtagelsestilfælde kunde eftergive Afgiften. Man har isørigt forudsat det som selvforstaaeligt, at Afgiften ikke skal indbrives hos den Bedkommende, men at han til enhver Forjaldstid kan slippe for Betalingen deraf mod at opgive Patentet.

Til §§ 13 og 15.

Forlaget under Nr. 6 gaar kun ud paa at gjøre Forretningsgangen simplere og naturligere.

Til § 21.

Flertallet har troet at burde henstille, om det ikke med Hensyn til nogle af de Punkter, der omhandles i denne Paragraf, turde være naturligt at lade det forblive ved Kommissionens Afgjørelse og ikke paabyrde Domstolene Undersøgelser, som kun i ringe Grad ligge for dem.

Til § 23.

Da det er mindre naturligt i en Lov at give Private Paalæg, uden at knytte nogen Virkning til disses Overtrædelse, har man foretrukket, at lade det være vedkommende Rets Sag at meddele Patentkommissionen Underretning om anlagte Sager og affagte Domme.

De ikke faa procesuelle Spørgsmaal, til hvilke denne Paragraf isørigt kunde give Anledning, har man ikke antaget at burde gaa ind paa.